

tlačová správa

Otcom roka je Arpád Rubint, mediálnym otcom Milan Ondřík

BRATISLAVA /17. jún 2016/ - V priestoroch Hotela Tatra na slávnostnom finále vyhlásili výsledky 26. ročníka ankety Otec roka. O tom, kto získa titul a putovné žezlo - dreveného koníka, rozhodli hlasovaním čitatelia a čitatelky týždenníka Slovenka, ktorý je vyhlasovateľom ankety a portálu ŽenskýWeb.sk.

Do užšej nominácie sa spomedzi prihlásených dostali štyria kandidáti na titul Otec roka - Michal Makovník, Bohuš Okoličányi, Peter Šimko a Arpád Rubint. Z nich najviac hlasov získal a Otcom roka 2016 sa stal päťdesiatosemročný Arpád Rubint zo Zlatých Klasov. Po rozvode sa sám stará o ťažko postihnutého syna Róberta so svalovou dystrofiou.

Ocenenie Mediálny otec roka 2016 získal herec Milan Ondřík, ktorý je trojnásobným otcom.

Súčasťou finálového popoludnia bol okrem odovzdávania ocenení a vecných darov od partnerov projektu, aj bohatý kultúrny program. Počas neho vystúpili speváčka Vanda, taliansky spevák Davide Mattioli a Tomáš Bezdeda. Recitátorské umenie predviedla Nikola Nosá a program spestrili aj malí tanečníci z tanečnej školy Dansovia Petra Modrovského.

Anketa Otec roka je najstaršou časopiseckou anketou na Slovensku a počas dvadsiatich šiestich rokov svojho trvania prispela ku zmene pohľadu na postavenie otca v rodine a k udomácneniu tradície Dňa otcov, ktorý sa oslavuje v tretiu júnovú nedeľu.

PROFILY NOMINOVANÝCH:

1. Arpád Rubint (58), Zlaté Klasy

Robko, Arpádov syn, trpí svalovou dystrofiou od narodenia a hoci ako malý chlapec aj chodil a navštevoval školu, jeho svaly neustále ochabujú a stav sa mu zhoršuje. Na rozdiel od manželky, ktorá bola zamestnaná, si Arpád Rubint ako živnostník vždy dokázal zariadiť čas tak, aby bol synovi k dispozícii, keď ho potreboval. Bežalo to tak už celé roky, preto keď sa manželstvo rozpadlo, bolo preňho samozrejmé, že odíde spolu s Robkom. Boli na seba zvyknutí. Tridsaťtriročný Róbert je nevládny, odkázaný na pomoc a dýcha zaňho prístroj. Slabou rukou ešte dokáže ovládať myš počítača, ktorý je jeho spojnica s vonkajším svetom aj s mamou, ktorá zostala žiť v Bratislave. Počítač mu poskytuje zábavu, hry, rozptýlenie aj prehľad o svete. Aj keď hovorí takmer nečujne, otec mu rozumie a komunikujú o všetkom možnom. Sú skrátka partáci, ktorí sa neuzatvárajú pred svetom. Arpád žije po rozvode so synom sám. Nestáva sa často, aby otec prevzal na seba takú náročnú a rozsiahlu starostlivosť, akú Arpád Rubint zabezpečuje svojmu synovi, ktorý je z dôvodu zlyhania dýchacích svalov už neustále napojený na dýchací prístroj. Napriek tomu táto dvojica nechýba na rôznych podujatiach, ktoré pripravuje Organizácia muskulárnych dystrofikov. Syna v náručí naloží do auta spolu s dýchacím prístrojom, a ide sa! Iste nemajú často ľahké dni, ale pri osobnom stretnutí sú usmíati a vtipujú.

2. Michal Makovník (38), Modra-Králová

Jedináčik Michal a jeho budúca manželka Martina mali ešte pred svadbou, keď v časopise objavili inzerát, ktorým sa hľadali budúci profesionálni rodičia pre detský domov. Už vtedy si hovorili, že by bolo pekné pomáhať deťom, ktoré nemôžu vychovávať vlastní rodičia. No ubehlo ešte pár rokov a Makovníkovci mali už dvoch synov, keď sa k tejto myšlienke opäť vrátili. Práve v tom čase sa v rodine vyskytla situácia, bolo potrebné ujať sa chlapčeka z príbuzenstva. Makovníkovci si teda k Martinovi a Miškovi adoptovali malého Peťa. Žije u nich od narodenia ako ich tretí vlastný syn. V roku 2009 pribudli k ich trom synom dvaja malí chlapci – päťročný Peťo a dvaapoločný Tomáš. Hoci nestratili kontakt so svojimi biologickými rodičmi, po čase začali oslovovať Makovníkovcov „mama“ a „tato“. Sú u nich doteraz. Medzitým sa tu však už vystriedalo niekoľko malých bábätiak – Kristínka prišla priamo z pôrodnice, Majka mala iba mesiac a hneď po nej prišiel týždňový Tomáš... Bábätká pobudnú v rodine vždy len na prechodný čas, kým sa pre ne nenájdu náhradní rodičia alebo sa vrátia do biologickej rodiny. Boli obdobia, keď profesionálny rodič Michal musel zvládnuť starostlivosť aj o niekoľko bábätiak súčasne. Jeho manželka Martina chodí do zamestnania v hoteli a on zostáva doma s deťmi sám. Nerobí vedu z toho, že treba pripravovať mlieko a variť kašičky, kŕmiť, prebaľovať, chodiť na prechádzky. To všetko sa dávno naučil už pri svojich vlastných synoch. No deti v jeho starostlivosti majú väčšinou aj väčšie či menšie zdravotné problémy, preto navštevuje s nimi lekárov – špecialistov a ak treba, cvičí s nimi Vojtovou metódou. V kočiку, v ktorom sa už vystriedalo viacero detí, vozí momentálne desaťmesačnú Viktóriu.

3. Bohuš Okoličányi (74), Sered'

Bohušov život plynul pokojným, miestami až nudným tempom obyčajného chlapa, kým do malej záhrady pri rieke neprišla za ním na prahu šesťdesiatky láska v podobe ženy mladšej o dvadsať rokov, ktorá lietala v drogových aférach. Mladá, zraniteľná, nešťastná, no v jeho očiach to bola najkrajšia žena na svete, ktorá mu porodila päť detí. Tie akoby zázrakom aj napriek jej závislosti prišli na svet zdravé. Bohuš sa vtedy rozviedol a celú svoju lásku venoval novej rodine. Tá ju skutočne potrebovala, lebo Zuzana sa aj napriek päťnásobnému materstvu drogy nevedela vzdať. Peniaze chýbali a tak, aby zohnala svoju dávku, necúvla pred ničím. Dokonca ani pred drobnými krádežami, ktoré ju napokon doviedli za mreže. Nebola to jediná tragédia, ktorá sa na túto rodinu zosunula. Kým si Zuzana odpykávala trest za mrežami, záhradný domček, v ktorej Bohuš s piatimi deťmi býval, vyhořel. Nielenže ho nešťastie nezlomilo, on sa statočne postavil osudu a nech boli podmienky akokoľvek kruté, staral sa sám o svoje deti tak dobre, že ani sociálka, ktorá často chodila do tejto rodiny, mu nemohla nič vyčítať. Rodina momentálne žije na okraji Serede v karavane, ktorý im darovali dobrí ľudia, Bohuš so Zuzanou sa snažia svojpomocne opraviť niekdajší domček, pomaly, tak ako im skromné možnosti umožňujú.

4. Peter Šimko (50), Stropkov

Peter Šimko je nielen vynikajúci športovec, ale aj zodpovedný mestský policajt v Stropkove a najmä príkladný otec syna, ktorý prekonal detskú mozgovú obrnu. Pre mnohých neuveriteľné – ale ten chlapec dnes boxuje. Petra to od malička ťahalo k športu. Najprv ho očaril futbal, neskôr hokej, plávanie, ale aj kulturistika a karate, až zrazu, ako desaťročný chlapec, sa doslova zamiloval do boxu. Už po deviatich mesiacoch od prvého tréningu sa stal majstrom kraja, o niečo neskôr majstrom Slovenska a Československa. Odvtedy vyboxoval deväťsto zápasov v amatérskom aj profesionálnom ringu. Medzi najväčšie úspechy považuje fakt, že bol reprezentantom Československa, veľkú eufóriu zažíval aj z toho, že v profesionálnom ringu vedľa neho stoja bratia Kličkovci a ďalšie boxerské esá. Peter Šimko strávil v ringu neuveriteľných tridsaťpäť rokov! Napriek tomu za svoj najväčší úspech považuje, že má dobrú rodinu, manželku Alenu a synov Petra a Róberta. Róbert má už dvadsaťjeden rokov detskú mozgovú obrnu, nad ktorou však rodina víťazí, hoci ako hovorí otec – je to oveľa ťažšie ako to množstvo zápasov strávených v ringu. „Je to boj, ale kto nebojuje, veľmi rýchlo prehráva.“ Peter Šimko trénuje a občas aj boxuje. „Do ringu som sa vrátil aj kvôli finančnej situácii. Potrebovali sme splatiť dosť veľa peňazí, ktoré išli na operácie a liečenia. Tých sme absolvovali vyše stovky, ale stále hovorím: Peniaze sú iba peniaze. Všetko je úžasné, keď sa pozriem na chlapca, ktorý bol takmer sedem rokov odkázaný na cudziu pomoc a teraz je z neho boxer. Absolvuje skoro všetky tréningy a zápasy s chlapcami a dodáva nám všetkým pozitívnu energiu, úsmev a spokojnosť.“